

Vincitur inimicus

Xandru Martino Ruz

DOSIER DE PRENSA
VINCITUR INIMICUS

NOTA DE PRENSA

La forxa d'un rei

***Vincitur inimicus* narra ya imaxina la hestoria perdida d'Alfonso II el Castu, ún de los reis más poderosos y enigmáticos del vieyu Reinu d'Asturies**

Escritu por Xandru Martino Ruz, *Vincitur inimicus* cunta la hestoria d'Alfonso II, a mediu camín ente la realidá y la ficción, al traviés de los güeyos de Pelayu, un monxu amanuense que conoz al rei nel so retiru n'Ablaña y recibe l'encargu d'escribir la so crónica. Una mirada llena matices al rodiu del monarca, esmoleció por afitar el poder d'Asturies énte l'amenaza sarracena o l'influxu de Carlomagno.

Dempués d'un reináu efímeru, Alfonsu II tornó al tronu nel 791 pa retirar de nueves, esa vegada pa un monesteriu, hasta recoyer les brides del reinu nel 808. Foi entós cuando afitó'l so poder y el d'Asturies, camudando nún de los reis más influyentes del so tiempu. Sicasí, la so figura sigue envuelta na borrina y la lleenda.

Les cróniques alfonsines, que se perdieron ensin rastru, podríen asoleyar la hestoria d'Alfonso II, que según dalgunos nun casó y según otros tuvo muyer, la reina Berta, hermana del emperador Carlomagno. Equí Xandru Martino toma'l camín más afayadizu pa urdir esta novela, el d'Alfonso como esposu difícilmente castu.

«El procesu de montar una novela histórica tien dos partes que me presten», explica l'autor. «Primero hai que se documentar y dempués hai que montar la novela en sí. El procesu de documentación foi llargu, pero nun foi tan cafiante como con *Nunn* [el so anterior llibru históricu, ambientáu nel sieglu I d. C.], porque hai mui pocos documentos del tiempu de *Nunn*».

«Cuanto más averada a nós ta la hestoria, más testos hai, masque d'Alfonso nun se sabe siquiere si taba casáu, y a veces nun sabes a qué palu averate. Yo suelo escoyer el que más xuegu da pa la hestoria», diz Xandru Martino, qu'imaxina una reina con personalidá y remangu.

Al escritor présta-y sobre manera la hestoria d'Asturies, que, según esplica, «ye una gran desconocida pa los asturianos». Nún de los sos paseos per antaño, Xandru Martino atopó con Alfonsu II y cola tumba de san Yagu, *descubierta* al entamu del sieglu IX y utilizada pol rei con fines políticos y relixosos. Al rodiu d'estes dos ideas, l'autor foi adules ideando y escribiendo la novela.

Coles cróniques alfonsines perdíes, Xandru Martino puso la so reescritura en manes d'un personaxe ficticiu, Pelayu, un monxu que se convierte nel contrapuntu perfeutu del rei y, quiciabes, nel protagonista verdaderu del llibru. Pelayu representa'l cristianismu humanista, alloñáu davezu de los cabezaleros de la llesia. O, como diz l'autor, «Pelayu ye una bona persona».

El monxu, atrapáu pol deber y les tensiones de poder ente cristianos —d'Asturies y fuera— y musulmanes, va desendolcando'l so llabor enantes de cada capítulo, pente una trama con pequeños saltos temporales qu'acaben confluyendo nel presente de la novela. Too ello dende un reinu ampliu, que s'estendía dende lo qu'anguaño ye'l norte de Portugal hasta Euskadi, pasando per Galiza, Lleón o Cantabria.

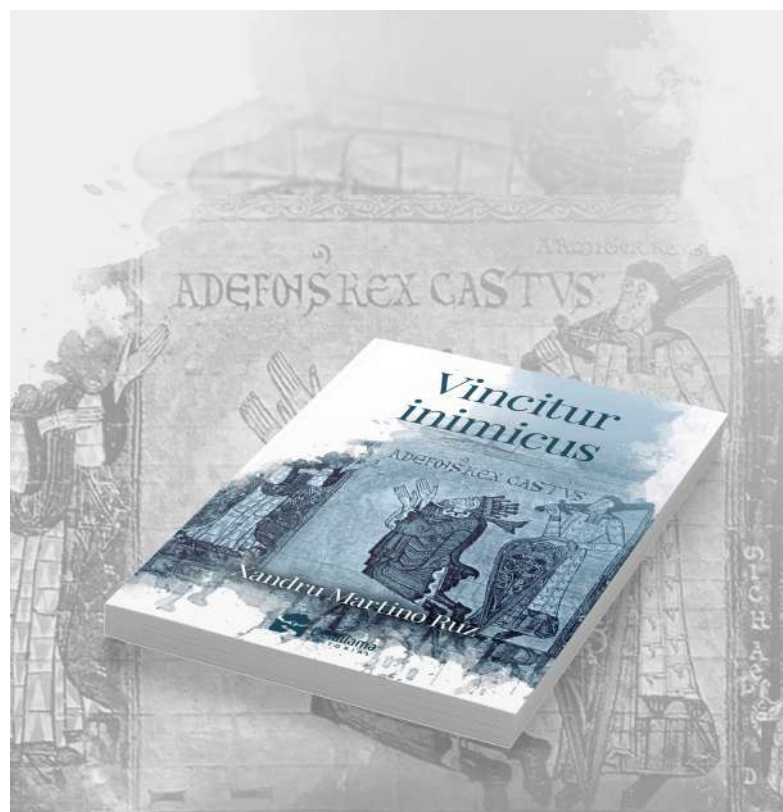
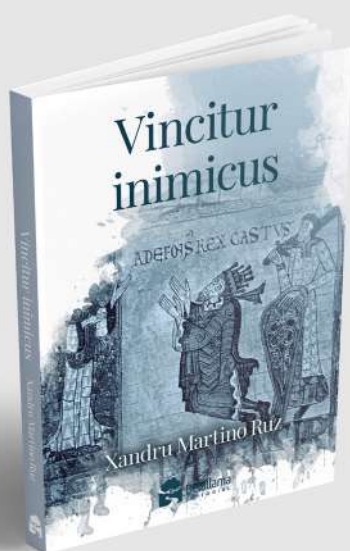
Tres la buelga de *Nunn*

Vincitur inimicus ye la segunda novela de Xandru Martino Ruz pa públicu adultu y la segunda qu'espuliza con Delallama Editorial. Nel 2020 asoleyó, tamién n'asturianu, la novela histórica *Nunn*, que narra la invasión romana d'Asturies y que foi un ésitu rotundu que sigue algamando llectores.

«Tanto la editorial como yo tamos mui contentos con *Nunn*, porque calculo que se vendieron unos 500 exemplares hasta agora, y vendelos nuna novela n'asturianu nun ye fácil», afirma l'autor, qu'espera la mesma acoyida, o meyor, pal so llibru nuevu. Tamién espera esfrutar

más de les presentaciones, porque *Nunn* aportó nos primeros meses de la pandemia y cada actu yera «un drama».

L'escritor, con títulos como *De Ceuta a Sarayevo* (1995) o *A la gueta l'esbardu* (1997), ye llicenciáu en filoloxía francesa, diplomáu en maxisteriu y especialista d'asturianu pola Universidá d'Uviéu, amás d'académicu correspondiente de l'Academia de la Llingua Asturiana dende l'año 2021.

II

RESUME

Vincitur inimicus ye la segunda novela pa públicu adultu de Xandru Martino Ruz, que dos años dempués vuelve a la escena lliteraria asturiana tres l'ésitu de *Nunn* (Delallama, 2020). El so llibru nuevu ta ambientáu na corte d'Alfonso II y arranca col retiru del rei nel monesteriu d'Ablaña, onde va facer amistá con un monxu, de nome Pelayu, que-y va servir d'amanuense na so vuelta a la corte. *Vincitur inimicus* ye una hestoria d'amistaes, enemistaes y tensiones polítiques nuna corte na que los intereses personales arreblaguen penriba d'otros valores.

Una hestoria que se desendolca nun reinu asturianu qu'abarca dende Euskadi a Galiza y que llucha por fixar les llendes del sur énte l'amenaza de los sarracenos, al tiempu qu'afita los sos llazos diplomáticos col imperiu de Carlomagno.

Una novela histórica que permite conocer dellos detalles d'un tiempu nel que'l Reinu d'Asturies yera ún de los más poderosos del mundu.

III

INFORMACIÓN SOBRE L'AUTOR

Xandru Martino Ruz (Ribeseya, 1966) ye llicenciáu en filoloxía francesa, diplomáu en maxisteriu y especialista d'asturianu pola Universidá d'Uviéu, amás d'académicu correspondiente de l'Academia de la Llingua Asturiana dende l'añu 2021.

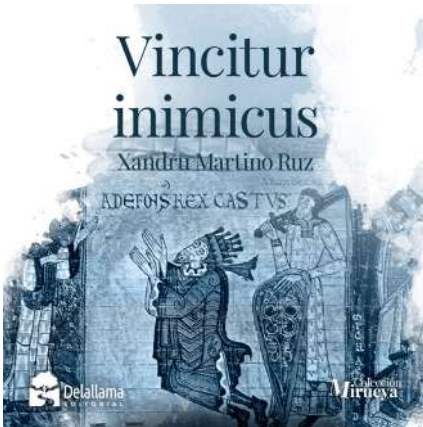
Como narrador tien asoleyaos los llibros *De Ceuta a Sarayevu* (relatos, 1995), *A la gueta l'esbardu* (novela xuvenil, 1997) y *Rema con orpín en nueche de seronda* (relatos, 1999), aparte de ganar los premios narrativos «El Garapiellu» y «Pepe Campo», nel 1997, y el «Vital Aza» y «Relatos de la mar», nel 1998.

Como traductor tien asoleyáu'l llibru *Cuentos pa poner colloraos a los capiellinos*, de Jean Pierre Énard, nel 1996; *La lleición*, d'Ionesco, nel Lletres Asturianas; amás d'otres traducciones en destremaes publicaciones y revistes d'autores como Éric Vuillard, Fred Vargas, Proust, Prévert, Zola, Jean Paul Dubois, Mohamed Mbougar Sarr, Nicolás Mathieu, Annie Ernaux, etc.

Tamién como traductor, ye revisor de les traducciones de les coleiciones *Astérix* y *Obélix* y *Tintín*. N'otres obres de cultura xeneral tien *Diccionariu básicu ilustráu asturianu-castellanu* (2006) y *Refraneru Temáticu* (2008).

IV

GALERÍA DE SEMEYES

Alfonsu 33 el Grande, que tornó a Astienu nel añu 843 dende'l so retiru d'Alaña, col sofitu del noble Teudanu y de los vasallos fieles más y retomó'l tronu, qu'enrazáms debió de depar. Da ciuda, énte Dios, na ilesia de San Salvador entamada por Fruela 3 rei d'Asturies y padre del rei de nueso.

As Alfonsu 33 nel añu 843 n'Astienu, a la que va facer grande y envidiada. Fiu del rei Fruela 3 y de la reina Munia. Dueda güerlanu de bien nuevu, a la edá d'ocho años, asesináu so padre polos nobles traidores nel sitiu de Cangues d'Onís. Teniendo que fugir so madre al monesteriu de Santubanu de Samos, pa torgar que los nobles los achuquinaran. Más tarde, la so ría Adosinda, vien buscata y llévala con ella a la corte, onde lu protege de los sos enemigos cola ayuda del rei Aureliu, que-y da'l cargu de ser la so mano drecha na corte.

FICHA TÉCNICA

- **Títulu:**
Vincitur inimicus.
- **Testu:**
Xandru Martino Ruz.
- **Formatu:**
21x15 cm.
- **Encuadernación:**
Rústica.
- **Diseño:**
Cordelia Pickford.
- **Edición:**
Delallama Editorial.
- **ISBN:** 978-84-125807-4-7
- **Páxines:** 212.
- **Primer edición:** payares del 2022.
- **Precio:** 20€.

